

vtrinja. — Kakó prečuden si ti, o Bog, ti ljubezni poln Oče vsih ljudi! Se tvoje dobrotno sonce enimu kraju ne more prikazati, se mora celo podnébje v ognjeni obleki lisketati, de tvojim stvarém svéti, ki v tēmi sedijo.

Kdo te ne spozná, o Vsegamogočni, kdo te ne vidi, o Nevidni, v čudih tvojiga stvarjenja in tvojiga predobrotniga in premodriga vladanja! (Poleg Nemškiga). S.

Še en čuden prikazik letašnjiga leta.

Letas sim dobil prvi roj čebel 30. dan Sušca in iz ravno tega panja 1. dan Malitravna družca. Zdej sta še obadva dobra. Kakó bota izdelala, bom povedal. Nobeden se še ne spomni ob tem času rojev per nas.

Sava 5. dan Malitravna 1846. Pavl Čuden.

Nova cérkev in nova šola v Šentjanžu.

Hvala, komur hvala gré.

Med Šentrupertam in Radečami je Šentjanska dolina. Okoli in okoli je s hribi obdana. Samo od ene strani po tesni luknji vozka césta pélje do nje. Hribov sončnata stran je gorica, osojna pa hosta. Dolina je s hribci posuta. Sléherni hribic ima svojo vas. Po hribcih so njive težke zemlje, kakoršne ljubi pšenica, travniki pa leže po dolinah. Sréd doline na prijetnim hribcu stoji farna cérkev. V nji se žé odnékdaj časti sv. Janez kerstnik. Stara cérkev je bila pred 94. léti še podružniška cérkev Šentruperske fare. Bila je majhna in zapušena; bolj kakošni kleti kakor božji hiši podobna. Okrog in okrog je bila z visokim zidam obdana. Za zidam so bile kleti za vino. Pač žalosten pogled za fajmoštra in farmane! —

Rajniki gosp. fajmošter, Miha Zelišar so si zadnje léta svojiga življenja práv veliko perzadevali, de bi bili novo cérkev postavili. Veliko so zarad téga pisarili, in veliko iméli s farmani opraviti. In res so takó deleč pergnali, de jim je bilo pervoljeno, novo cérkev zidati s pomočjo patrona, gosposk in farmanov. Tode niso je vidili. Še komaj so stranske zidove postavili, jih je Bog k sebi poklical. — Pač čudna je bila za njih nastopnika, zdajnega fajmoštra, gosp. Ignacija Ciglerja, v takih okolišinah faro nastopiti. — Službe božje ni bilo kje obhajati. Šole ni bilo. Farovž majhen in ves opušen. Mežnarija in druge poslopja so lézle na kúp. Pa serčno in goreče so se poprijeli dela, in v nekolikih léti je bilo storjeno s pomočjo vnétih in vbogljivih farmanov, kar so trije rodovi zanemarili. Zdaj stoji per Šentjanžu lépa, nova farna cérkev. Namésto visokiga zidú in kléti za vino, je na dvéh straneh cérkve velik prostor. Nemalo od cérkve je nova šola. Pokopališe na bližnjim hribcu ležeče je z zidam rézaniga kamnja obdano. Nova ura v turnu tekla in farovž, desiravno premajhen, je vnovič popravljen. V cérkvi je zunej orgelj vse novo. Sam véliki oltar veljá 1000 gold. —

(Konec sledi.)

Zlate bukve.

Pretečeni velki petek gre sedem let stara deklica s fantičem devet let starim k stermimu bregu cesarskiga grabna v Ljubljani, kér je voda verh šterih čevljev visoka derla, in zagledavši blizo vode germ černiga terna v nar lepšim belim cvetji, steče doli in na odsvetvanje fantiča ne porajtaje se stega nad vodo po cvetečih vejicah. Noga ji zderčí, in deklica plava po derečih valovih. Fantič, brez de bi bil pomislil nevarnosti, ktera mu žuga, skoči ves oblečen v vodo, in — kak čudež! srečno privleče tovaršico iz vode, ktera bi bila sicer gotovo

vtonila. — Očitna pomoč Božja se tukaj razodeva, pa tudi serčnost fantiča je vse hvale in še posebniga spoznanja vredna. Kak verli korenjak, kak koristni ud družstva nam zamore iz njega izrasti! Ta fantič se imenuje Franc Florjančič, in je sin dosluženiga c. k. vojaškiga hoboista.

Dr. O.

Žalostno oznanilo.

V noči od 5. do 6. Malitravna je umerl gosp. Blaž Likar, kaplan v Svibnim na Dolénském, še le krog 36 let star. Bil je moder in v svojim poklicu nevtruden duhoven — tudi verli podpornik slovenšine. Ravno neprehan trud ne samo v domači, ampak tudi v bližnji Dobovski fari, kjer je bolézin gosp. fajmoštra bila poterla, je njemu toliko pred hudo bolezin in zgodnjo smert napeljal. Pa sej je lepó in veliko vredno dati življenje v svojim poklicu. — Naj v miru počiva!

P. H.

Oznanilo c. k. ilirskiga deželnega poglavarstva.

C. k. ilirsko poglavarstvo je 11. dan Sušca naznanje dalo, de bo letašnja daritev daril (premi) za konje za Koroško in Kranjsko deželo v naslednjih krajih:

V Celovcu 18. dan Velkitravna in v Šentvidu 15. dan Rožnicveta za Celovško kresijo.

V Saksenburgu 1. dan Velkitravna, v Belaku pa 2. Velkitravna za Belaško kresijo.

V Postojni 5. dan Velkitravna za Postojnsko kresijo.

V Krajnji 27. dan Velkitravna za Ljubljansko kresijo.

V Mokronogu 30. dan Velkitravna za Novomeško kresijo.

Žebè mora biti popolnoma tri leta staro, torej v letu 1842 rojeno, in posestnik take živine se mora s komisijskim spričavnim pismam na mestu ogledovanja skazati, de jo je sam zredil. Živiña žlahtnikov in druge gospóde ne more darilj prejeti. Žebéta naj bojo od cesarskih ali pa kmetiških žebcev, vse zamorejo teh daril deležne biti, vunder imajo žebéta od cesarskih žebcev pervo pravico na-nje. Nar veči darila se bojo nar lepši živini delile, naj bo žebčik ali mlada kobílea, je vse eno.

Oznanilo in povabljenje.

5. dan Velkitravna bo velki zbor c. k. kmetijske družbe v Ljubljani, h kterimu so častiti udje te družbe povabljeni.

Znajdba vganjke v poprejšnjim listu je:

L o k — K o l.

Današnjimu listu je perdjan drugi del bukvic pod nadpisam „Miloserčnost do žival“.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	18. Malitravna.		14. Malitravna.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	—	2	5
1 » » banaške	2	12	2	14
1 » Turšice	1	15	1	15
1 » Soršice	—	—	1	37
1 » Rēži	1	33	1	39
1 » Ječmena	1	12	1	20
1 » Prosa	1	10	1	15
1 » Ajde	1	2	1	6
1 » Ovsá	—	50	—	54